

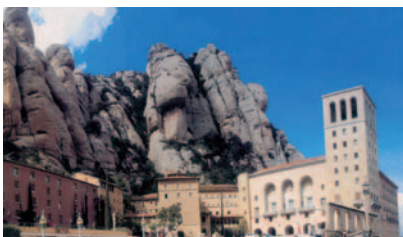
ANEU MAR ENDINS

Crist i els joves d'avui

Aquest quart diumenge de Pasqua està molt marcat per la imatge de Crist com a Bon Pastor que trobem a l'Evangeli: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu; també jo les reconec i elles em segueixen.» Això és una necessitat de tota la comunitat cristiana i de cadascun dels seus membres. Tot el temps pasqual, i especialment aquest diumenge, ens hauria d'ajudar a enfortir el reconeixement i la comunió amb el Ressuscitat com el nostre guia.

Crist surt a l'encontre de cada persona i l'Església està cridada a propiciar aquest encontre profund amb Crist, de manera que cada cristià pugui dir amb tota veritat les paraules del salm: «El Senyor és el meu pastor.»

Això és una necessitat de tot cristià, però avui voldria referir-ho particularment als joves. Com hem d'acostar els joves d'avui a Jesucrist?

La Vetlla de Santa Maria és un moment particularment intens per als joves cristians de la nostra terra

Com podem presentar Jesucrist als joves? Són preguntes que ens preocupen a tots.

Com he dit en la meua carta pastoral d'aquest curs, titulada *L'alegria del sacerdoti*, «la pastoral de joventut té com a destinataris els joves en la seva situació concreta i té com a finalitat que arribin a viure en Crist. L'anunci de la Bona Nova de l'Evangeli és una proposta, no pas

una imposició, i ha de tenir en compte el moment històric, la situació real i les vicissituds socials de cada una de les persones. És per això que, per tal d'evangelitzar el jove d'avui, cal conèixer la societat en la que aquest viu, i els condicionaments de la seva vida.»

«També hem de conèixer les característiques del jove postmodern i les diferents situacions en relació a la fe i a la religió —afegia en la pastoral citada. Aquesta diversitat tan àmplia de persones i de situacions requereix a la vegada una gran varietat d'itineraris i de flexibilitat per adaptar-nos al subjecte concret i acompanyar-lo cercant sempre la voluntat de Déu. Només així podrem oferir una proposta amb sentit.»

Per propiciar aquest encontre dels joves d'avui amb el Crist tenim necessitat, sobretot, de sacerdots i de religiosos i religioses joves, que puguin ser testimonis del Crist per als joves d'avui. Aquest em sembla que és el sentit profund de la celebració, en aquest diumenge del Bon Pastor, de la Jornada mundial d'oració per les vocacions que promou la Santa Seu. Han de ser els preveres i diaques joves, els religiosos i religioses joves els que presentin el Crist als joves d'avui i portin els joves d'avui a Crist.

Aquest diumenge tenim entre nosaltres el primer dels col·laboradors del Sant Pare Benet XVI, el cardenal Tarcisio Bertone, que presideix a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona, la beatificació del primer caputxí català elevat als altars, el pare Josep Tous i Soler. Enmig de les circumstàncies convulses i plenes de dificultats del segle XIX, el pare Tous va tenir el coratge de fundar una institució religiosa dedicada a servir a la infància i a la joventut, sobretot a la joventut femenina. Demanem-li que ens inspire el servei que avui estem cridats a fer als joves.

El cardenal Bertone demà dilluns pujarà a Montserrat, on ja hi anava acompanyant grups de joves quan era arquebisbe de Gènova, un exemple d'esforç per portar l'Evangeli als joves. A Montserrat presidirà la Vetlla de Santa Maria, fet que donarà un especial relleu a aquest acte tan estimat pels joves cristians de la nostra terra. En aquesta Vetlla de Santa Maria tindrà una intenció molt concreta: encomanarà a la Mare de Déu de Montserrat l'evangelització dels nostres joves i d'una manera especial pregarà pels fruits del proper Aplec de l'Esperit que celebrarem a Terrassa el 22 de maig, vigília de Pentecosta.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

La Missa Crismal

► El Dimarts Sant a les 11 del matí Mons. Josep Àngel Saiz va presidir a la Catedral del Sant Esperit la Missa Crismal, en la que van concelebrar la major part dels preveres de la diòcesi, que renovaren les promeses fetes el dia de l'ordenació. Els diaques assistiren el Sr. Bisbe i els seminaristes diocesans serviren l'altar. La nau de l'església estava plena de fidels. El Sr. Bisbe beneí l'oli dels catecúmens i l'oli dels malalts i consagrà el Sant Crisma per a la celebració dels sagraments a tota la diòcesi. Aquesta trobada del presbiteri diocesà i els diaques al voltant del bisbe és també l'ocasió de donar gràcies pels jubileus sacerdotals. Els preveres que celebren enguany el cinquantè aniversari de l'ordenació van exposar el seu testimoni personal a l'hora de la sobretaula del dinar.

GLOSSA

Pasqua: una equació d'amor

La celebració del temps pasqual, després de viure en la nit de Pasqua la resurrecció del Senyor, desvetlla preguntes sobre el seguiment de Jesús en la vida quotidiana: en la feina habitual al taller, a la fàbrica o a l'oficina; en la convivència familiar, entre els companys d'escola o d'universitat; en el temps de lleure, a la colla, amb els companys escoltes o del centre d'esplai; en la comunitat parroquial, en el moviment, en el grup de servei; en... Com trametre el missatge de la presència de Jesús, viu entre nosaltres? El missatge de vida i d'esperança arribarà a totes aquestes persones que comparteixen la vida amb nosaltres, des del nostre testimoniatge, des de les paraules i des dels fets.

En una comunitat parroquial pregaven així en l'eucaristia d'un diumenge del temps pasqual: «Preguem, germanes i germans, per tots nosaltres, pels que som pares, pels que som fills, pels que som tiets, pels que som cosins, pels que compartim estudis o treball, pels que som amics, pels que som veïns i pels qui viuen lluny, per tothom.

»Ajudeu-nos a fer les coses el millor que sapiguem, a educar els nostres fills, a compartir el que som i tenim sense esperar res a canvi, a respectar-nos a nosaltres mateixos i sobretot als al-

tres, a servir amb alegria, especialment els més necessitats, a respectar les opinions encara que no les compartim, a no aixecar la veu pensant que així tindrem més raó, a evitar els enfrontaments i recórrer més sovint al diàleg, a estimar els qui ens estimen i els qui no ens ho demanen però ho necessiten, enfortiu-nos amb la pregària constant... Feu-nos, Pare, testimonis del Ressuscitat, entre la nostra gent i en el món.»

La Setmana Santa, amb els seus ensenyaments, ens hi pot ajudar. Uns ensenyaments que podem recordar en forma d'equació. Setmana Santa = servei (rentar els peus) + donació (en el pa i el vi) + fidelitat (la Creu) + joia (la Pasqua). Una equació d'amor que explicava el celebrant als joves que l'escoltaven, la nit pasqual. L'Esperit l'omplirà de vida d'intensitat. Així esdevindrem comunitats de creients que amb senzillesa viuen i celebren, malgrant per fer realitat avui la vida dels primers cristians després de la primera Pasqua: «Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries [...]. Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots [...]. Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble.» (Ac 2,42-47).

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de diaques

► Aquest diumenge dia 25 d'abril —Dominica del Bon Pastor— a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, celebra l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit i confereix el sagrat orde del Diaconat a quatre seminaristes de la diòcesi: Sergio González, Silvio Torregrosa, Carles Matilla i Javier Marquínez.

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perge i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".»

Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió.

Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo, el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé desde Perge siguieron hasta Antioquia de Pisidia; el sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos practicantes se fueron con Pablo y Bernabé, que siguieron hablando con ellos, exhortándolos a ser fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra de Dios. Al ver el gentío, a los judíos les dio mucha envidia y respondían con insultos a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron sin contemplaciones: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te haré luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el extremo de la tierra".» Cuando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y los que estaban destinados a la vida eterna creyeron.

La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas y devotas y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron del territorio. Ellos sacudieron el polvo de los pies, como protesta contra la ciudad, y se fueron a Iconio.

Los discípulos quedaron llenos de alegría y de Espíritu Santo.

Faç del Crist crucificat (fragment).
Pintura del Greco.

Museu del Prado, Madrid

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua, de pie delante del trono y del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y uno de los ancianos me dijo:

«Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono será su pastor, y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Dios enjugará las lágrimas de sus ojos.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Mi Padre, que me las ha dado, supera a todos y nadie puede arrebatarlas de la mano del Padre. Yo y el Padre somos uno.»

COMENTARI

Jesús, el Bon Pastor

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16 □ **dimarts**: Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47 □ **dimecres**: Ac 12,24-13,5a / Sl 66 / Jn 12,44-50 □ **dijous**: 1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30 □ **divendres**: Ap 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6 □ **dissabte**: Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14 □ **diumenge** vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.): Ac 14,21b-27 / Sl 144 / Ap 21,1-5a / Jn 13,31-33a.34-35.

El Crist-pastor és la figura central de la litúrgia d'aquest diumenge. L'Evangeli ens presenta un fragment del discurs que Jesús va pronunciar en ocasió de la festa de la Dedicació del Temple, una festa que avui els jueus encara celebren (la solemnitat de la *Hannukah*). Jesús, utilitzant el simbolisme del pastor i les ovelles, parla de la comunió que existeix entre el Mestre i els deixebles. Jesús coneix, és a dir, entra en el cor de la persona estimada i aquesta li respon escoltant la seva veu, és a dir, amb l'adhesió de la fe. Neix així el paradigma del deixeble ideal: aquell que segueix el seu Pastor, guia i company

de camí en aquesta vida. El deixeble que viu aquesta relació d'intimitat amb el Crist, la viu també amb el Pare perquè, com diu Jesús, entre ell i el Pare existeix una misteriosa unitat: «Jo i el Pare som u.»

La figura del Crist-pastor ens permet fer una reflexió sobre el sentit de la història i de la vida de l'Església. Aquesta té un pastor que estima i infon confiança, indica el camí, comparteix la paraula i es fa solidari de tots perquè busca el bé de tots. El pastor suprem i tots aquells que al llarg de la història, mitjançant el ministeri sacerdotal, l'han seguit són cridats a ser guies i companys de viatge en

el nostre caminar cap a la pàtria celestial. La vocació sacerdotal està teixida de carisma personal i vocació humana al servei de la comunitat cristiana.

Avui celebrem la jornada de l'Església, dels seus pastors, dels seus missioners, dels seus membres amb totes les seves joies i dolors. Malgrat les contradiccions i el sofriment presents en les nostres comunitats, per damunt de tot resplendeix la figura del Crist-pastor que coneix els seus, els crida pel nom, els comunica vida i els assegura la salvació.

Dra. Núria Caldach-Benages

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

Orde i Matrimoni fan visible l'Església

Aquests dos sagraments, com l'Eucaristia, fan visible l'Església i la seva vida en una doble perspectiva.

a) L'orde fa visible la vida espiritual de l'Església des de la perspectiva del ministeri sacerdotal, centrat en l'Eucaristia. El sagrament de l'Orde mostra i fa present en la vida eclesial el ministeri de Crist, Cap i Pastor, en la persona del qual actua el ministre ordenat.

El ministeri sacerdotal actualitza en l'Església el sacrifici de la Creu i la donació de l'Esperit pel Crucificat i Ressuscitat, sempre present i entregat en la seva Església.

b) El Matrimoni fa visible també la vida de l'Església des de la perspectiva de l'amor entregat i fidel de Crist a la seva Esposa.

El Matrimoni mostra que la vida de l'Església —que Crist vol posar davant seu sense taca ni arruga (cf. Ef 5,25-33) és fruit precisament del lliurament per amor incondicional i fins a la mort, viscut per Jesucrist en la seva vida terrena. Jesucrist, amb la donació de l'Esperit Sant, fa *santa* l'Església constituïda per éssers humans pecadors. En el benentès que molts d'ells, però, han esdevingut *sants i santes*, canonitzats o no.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

DÉU NO TÉ POR

Espiritualitat i servei als pobres

Per a qui viu en la complexitat del món contemporani la primacia és ésser amb el Senyor. És la primacia de la pregària i de la litúrgia. Una Església que prega i que és litúrgica sabrà comunicar la compassió del Senyor. La comunitat cristiana s'ha de saber presentar tal com és davant tothom: una comunitat que prega i que escolta la Paraula del Senyor.

El diumenge com a cor de la vida comunitària: és un tema en què insisteixo molt. La bellesa de la litúrgia ha estat el secret de les Esglésies ortodoxes durant la persecució comunista. Les nostres litúrgies són el cor de les nostres comunitats.

Al costat de la primacia de la litúrgia tota comunitat és cridada a viure la realitat de l'amor pels pobres. Quan parlo del servei als pobres no al·ludeixo només a les obres catòliques en favor seu, sinó a una necessària relació personal del cristià amb el pobre, amb un pobre. Cal recordar les paraules de l'Evangeli de Mateu: «Em vau visitar» (Mt 25,36). El pobre, en qui misteriosament hi ha present Jesús, ens evangelitza. Ens explica alguna cosa que per nosaltres sols no podem entendre.

El món contemporani ens posa en contacte amb els pobres d'arreu del món: els mitjans de comunicació fan entrar a casa nostra les imatges de les guerres, de la misèria, del dolor... Davant d'aquestes imatges no ens podem resignar a la deprecació o la impotència.

Estic profundament convençut que les nostres comunitats cristianes tenen molt a comunicar a les dones i als homes del seu món: un poble que parla de l'Evangeli i fa de la gratuïtat el cor de la pròpia vida i del propi donar-se als altres, té quelcom a dir.

Andrea Riccardi

(*Déu no té por*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

25. ✚ Diumenge IV de Pasqua. El Bon Pastor i la mare del Diví Pastor; sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Aní, bisbe; santa Calixta, mr.

26. Dilluns. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet i o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe.

27. Dimarts. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe, santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. Dimecres. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania;

sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. Dijous. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. Divendres. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. Dissabte. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Anioli, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampluri, rel. hospitalari.

PADRES E HIJOS

Ponga fecha de caducidad al resentimiento

Crème, es un mal asunto llevar dentro de uno esta carcoma emocional que se llama resentimiento. Es muy deseable, para el bien

de todos, que el resentimiento entre los exmiembros de la pareja tenga fecha de caducidad.

El gran problema de quienes se estancan en el ayer doloroso es que terminan viviendo prisioneros del miedo o del rencor, obsesionados con las personas que quebrantaron su vida, lo que les impide cerrar la herida que les causaron. Quienes hacen las paces con el pasado, por fatal que éste sea, se reponen y controlan mejor su destino. Es un esfuerzo que vale la pena hacer para superar traumas.

La opción de la revancha no es útil. Como popularmente se dice, «el ojo por ojo termina dejándonos ciegos a todos». La venganza nos encierra en un estado emocional autodestructivo que llega a absorber toda nuestra energía psíquica, nos mantiene atados al verdugo y mina nuestra posibilidad de superar esta etapa tan amarga de nuestra vida.

El resentimiento, el odio exacerbado hacia quien creemos que nos ha dañado, es el combustible perfecto de muchas tragedias humanas. Seamos prácticos. Pongamos, lo antes posible, fecha de caducidad a nuestro rencor, y así conseguiremos, además de liberarnos del mismo para siempre, evitarnos múltiples sinsabores que, a la postre, harían mella en nuestra integridad física y mental.

Y la mejor vía terapéutica que puedo recomendarle como médico, para conseguirle saludable propósito de liberación del resentimiento, es la del perdón. Por eso voy a exponer algo que ya traté en un anterior libro *Psicología de la familia*. El primer punto será que el perdón es una eficaz terapia.

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

ENTREVISTA

JORDI-AGUSTÍ PIQUÉ

Tradició organística

El magisteri pontifici sobre litúrgia dels últims cent anys, de Pius X a Benet XVI, ha fomentat i ha demanat el conreu de la música litúrgica. L'atenció a l'orgue també hi ha estat present. Però el punt més important es deu al Concili Vaticà II, concretament en la *Sacrosanctum Concilium* (n. 120), que ratifica l'orgue com a instrument característic de la celebració litúrgica. A Montserrat, l'atenció al conreu i la cura de la litúrgia ha portat a fomentar el cant gregorià, la polifonia, el cant de l'assemblea i la música de l'orgue. El nou orgue de la basílica —avui a les sis de la tarda se celebra el concert inaugural— és una anella més d'aquesta tradició. El P. Jordi Agustí Piqué, OSB, és organista del Monestir de Montserrat.

Què pot donar de si aquest nou instrument?

El nou orgue està pensat per a l'acompanyament del cant de l'assemblea, del cor monàstic i de l'Escolania. També aporta, per les seves característiques tècniques, la possibilitat de l'execució de la major part del repertori organístic. De fet, la ubicació del nou instrument vol omplir de so la nau de la Basílica: amb els registres més suaus i amb el so més ple i potent. Un aspecte particular és que amb ell podem interpretar com es mereix el repertori dels Mestres de l'Escolania.

Montserrat sempre ha anat de la mà de la cultura, i de la música en particular...

Música i cultura, en el marc de la litúrgia, són elements fonamentals de comunicació. La Paraula cantada és la base de tota celebració litúrgica. Cada època ha pres les seves formes culturals per bastir les formes de la seva litúrgia. El món contemporani també ho ha fet i ho fa. Cal només pensar que durant la benedicció del nou orgue foren estrenades dues composicions contemporànies escrites especialment per a l'ocasió.

La música sempre ha tingut un paper evangelitzador?

La música dins la litúrgia pot expressar molt bé l'experiència d'aquesta transcendència que ens parla i que ens porta cap a Déu.

Oscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 24, a les 11 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia al IV Aplec de Malalts de la Diòcesi al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

Aquest diumenge dia 25, a les 10.30 h. Concelebra a la missa de Beatificació del P. Josep Tous a la Basílica Parroquial de Santa Maria del Mar, a Barcelona.

A les 18 h. Celebra l'Eucaristia i confereix l'orde del diaconat a quatre seminaristes de la Diòcesi, a la Catedral Basílica del Sant Esperit de Terrassa.

Dilluns dia 26, a les 11 h. Presideix la trobada de formació per a preveres joves a la Casa d'Espiritualitat de la Sagrada Família a Rubí.

A les 18.45 h. Assisteix a les Vespres al Monestir-Santuari de Montserrat, comparteix el sopar amb la comunitat i participa en la Vetlla de Santa Maria.

Dimarts dia 27, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat a Terrassa.

Dijous dia 29, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del Col·legi Viaró.

Dissabte dia 1 de maig, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia en el 50 aniversari de la Dedicació de l'església de la parròquia de la Santa Creu a Terrassa.

A les 19 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Santa Agnès de Malanyanes.

Diumenge dia 2, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia en la festa patronal de l'església de la Mare de Déu del Roser a Cerdanyola del Vallès.

▶ NOTÍCIES

Tríduum Pasqual a la Catedral. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa ha presidit les celebracions litúrgiques del Tríduum Pasqual a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa, acompanyat dels preveres amb l'assistència dels seminaristes diocesans i amb la participació de nombrosos poble fidel.

El Dijous Sant, dia 1 d'abril, a les 7 de la tarda Mons. Josep Àngel Saiz va presidir la celebració de la Missa de la Cena del Senyor, en la que realitzà el

Retransmissió de la missa diària en català

Des del dia 12 d'abril, de dilluns a divendres, a les 12 del migdia pel Canal Català.

Es retransmet des dels estudis que aquest mitjà de comunicació té a la ciutat de Sabadell. És una iniciativa coordinada des del bisbat de Terrassa.

gest del rentament de peus a dotze homes. Després del Trasllat del Santíssim al lloc de la Reserva Solemne, tingué lloc l'Hora Santa, preparada pels seminaristes de la diòcesi, confeccionada amb textos de sant Joan M. Vianney amb ocasió de l'Any Sacerdotal.

El Divendres Sant, dia 2, el Sr. Bisbe presidí la celebració de la passió i mort del Senyor a les 12 del migdia i el Via Crucis pels carrers del centre de Terrassa a les 8 del vespre. Cada any es constata un augment significatiu del nombre de feligresos. La creu va ser portada pel Cos de Portants de la parròquia del Sant Esperit, renovat amb gent jove.

La nit de Pasqua (dissabte dia 3, a 2/4 d'11) el Sr. Bisbe de Terrassa presidí a la Catedral del Sant Esperit la Vetlla Pasqual. Després de la benedicció de les fonts baptismals adminis-

trà els sagraments de la Iniciació Cristiana (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) a dues dones adultes. Finalment, el diumenge dia 4 al migdia, va celebrar la Missa solemne del dia de Pasqua impartint la Benedicció Apostòlica als fidels.

▶ AGENDA

1a Setmana de la Família: del 3 al 9 de maig de 2010. La Delegació Episcopal de Pastoral Familiar organitza la 1a Setmana de la Família amb diverses activitats a diferents poblacions del bisbat. *En el proper full en donarem el programa.*

Recessos i Exercicis espirituals

Diumenge dia 25 d'abril. Recés per a homes. P. José M. Fernández-Cueto, cpcr: *Creo en Dios Padre.*

Del dijous 29 d'abril al diumenge 2 de maig. Exercicis ignasians de tres dies per a homes i joves. Dirigits pel P. José M. Fernández-Cueto, cpcr. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, Passatge del Reimei s/n. 08140 Caldes de Montbui. Tel.: 938 654 496.

Un llibre sobre el Rector d'Ars en català.

El dia de la Missa Crismal, el clergat i els seminaristes van ser obsequiats amb un llibre sobre el Rector d'Ars en català. Es tracta de l'obra de Françoise Bouchard, *El sant Rector d'Ars*, entranysablement prevere. Ha fet la traducció del francès al català el P. Lluís Victori i Companys, SJ, rector de la parròquia de Nostra Senyora de Montserrat de la Floresta i vicari de la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès. Ha estat una iniciativa dels fidels de la parròquia de Nostra Senyora de Montserrat de La Floresta, que l'ha editat com una aportació a l'Any Sacerdotal.

▶ D'ALTRES BISBATS

Signes dels Temps: Programa número 1.000. Diumenge dia 25 d'abril a les 9 del matí per TV3. Programa especial amb record de personatges, presentadors i notícies sobresortints (1986-2010).

REMAD MAR ADENTRO

Cristo y los jóvenes de hoy

Este cuarto domingo de Pascua queda muy marcado por la imagen de Cristo como Buen Pastor que encontramos en el Evangelio: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco y ellas me siguen.» Esto es una necesidad de toda la comunidad cristiana y de cada uno de sus miembros. Todo el tiempo pascual, y en especial este domingo, debiera ayudarnos a fortalecer el reconocimiento y la comunión con el Resucitado como nuestro guía.

Cristo sale al encuentro de cada persona y la Iglesia está llamada a propiciar este encuentro profundo con Cristo, de manera que cada cristiano pueda decir con toda verdad las palabras del salmo: «El Señor es mi pastor.»

Esto es una necesidad de todo cristiano, pero hoy quisiera referirlo en particular a los jóvenes. ¿Cómo hemos de acercarnos a Cristo a los jóvenes de hoy? ¿Cómo podemos presentar Jesucristo a los jóvenes? Son preguntas que nos preocupan a todos.

Como he dicho en mi carta pastoral de este curso, titulada *La alegría del sacerdocio*, «la pastoral de juventud tiene por destinatarios a los jóvenes en su situación concreta y tiene por finalidad que lleguen a vivir en Cristo. El anuncio de la Buena Nueva del Evangelio es una propuesta, no una imposición, y ha de tener en cuenta el momento his-

tórico, la situación real y las vicisitudes sociales de cada una de las personas. Por ello, para evangelizar al joven de hoy, es necesario conocer la sociedad en la que este vive y los condicionamientos de su vida».

«Hemos de conocer también las características del joven postmoderno y las diferentes situaciones en relación a la fe y a la religión —añadía en la citada pastoral. Esta diversidad tan amplia de personas y de situaciones requiere a la vez una gran variedad de itinerarios y de flexibilidad para adaptarnos al sujeto concreto y acompañarlo buscando siempre la voluntad de Dios. Sólo así podremos ofrecer una propuesta con sentido.»

Para propiciar este encuentro de los jóvenes de hoy con Cristo necesitamos sobre todo sacerdotes y religiosos y religiosas jóvenes, que puedan ser testigos de Jesucristo para los jóvenes de hoy. Este, creo, es el sentido profundo de la celebración, en este domingo del Buen Pastor, de la Jornada mundial de oración por las vocaciones promovida por la Santa Sede. Han de ser los presbíteros y diáconos jóvenes, los religiosos y religiosas jóvenes quienes presenten a Cristo a los jóvenes de hoy y acompañen a los jóvenes de hoy hacia Jesucristo.

En este domingo tenemos entre nosotros al primero de los colaboradores del Santo Padre Bene-

dicto XVI, el cardenal Tarcisio Bertone, que preside en la basílica de Santa María del Mar de Barcelona, la beatificación del primer capuchino catalán elevado a los altares, el padre Josep Tous i Soler. En medio de las circunstancias convulsas y llenas de dificultades del siglo XIX, el padre Tous tuvo la valentía de fundar una institución religiosa dedicada a servir a la infancia y a la juventud, sobre todo a la juventud femenina. Pidámosle que nos inspire el servicio que hoy estamos llamados a hacer entre los jóvenes.

El cardenal Bertone subirá mañana lunes a Montserrat, donde ya subía acompañando grupos de jóvenes cuando era arzobispo de Génova, un ejemplo de esfuerzo para acercar el Evangelio a los jóvenes. En Montserrat presidirá la Vigilia de Santa María, hecho que dará un especial relieve a este acto tan valorado por los jóvenes cristianos de nuestra tierra. En esta Vigilia de Santa María tendré una intención muy concreta: encomendaré a la Virgen de Montserrat la evangelización de nuestros jóvenes y de manera especial rezaré por los frutos del próximo «Aplec de l'Esperit» que celebraremos en Terrassa el 22 de mayo, vigilia de Pentecostés.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa